

عنوان مقاله:

نقش خلاقیت انسان در معنابخشی به زندگی با رویکرد اخلاق دینی

محل انتشار:

همایش ملی اخلاق علم و اخلاق حرفه ای در مکتب علامه طباطبایی (ره) (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

عبدالقاسم کریمی - استادیار گروه معارف، دانشگاه فردوسی

خلاصه مقاله:

تنزل انسان از جایگاه حقیقی خود بواسطه برکنار شدن از ویژگیهای ممتاز ذاتی با رویکردهای انسانگرایانه، مادگرایانه و سکولار در زندگی بشر امروزی، موجبات سرگشتگی، بی معنایی و تهی شدن از هرگونه هدف و ارزش متعالی را بدنبال داشته، وبازیابی و بازسازی حیات معنادار را با پیچیدگی و ابهام فراوان روبرو کرده است. این چالش، ناشی از خودبیبیگانگی انسان و عدم درک روشنی از انسان و معنای زندگی اوست. راه نجات از این سردرگمی و بیهودگی بازگشت به خود حقیقی، شناخت توانایی ها و استعداد های منحصر بفرد انسان و تحقق آنها با نقش آفرینی موثر و خلاق ممکن است. راه حل های پیشنهاد شده که مبتنی بر کاشفیت معنا و جاعلیت آن می باشد، دارای نقدهای جدی است، زیرا هر کدام بنحوی برخی از متغیرهای هندسه کامل حیات معنادار انسان را مغفول گذاشته است، یا خود انسانی را وانهاده است، یا خدای این انسان را برکنار از زندگی او کرده است. اما این مقاله درصدد پیوند وثیق بین نقش باری تعالی بانقش انسان در عینیت بخشی به معناداری زندگی با رویکرد اخلاق دینی می باشد.

کلمات کلیدی:

خود، خلاقیت، معنا، زندگی، انسان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/615349>

